

Guro Karina Bakke (25)
bor på Gjøvik og jobber
som sykepleier.

Maria Lindtun Bringsjord (25)
bor i Oslo og jobber i
Plateselskapet MTG Music.

Maria og Guro holdt på med samme fyr, uten å vite det. Da de fant ut av spillet, og til slutt konfronterte han, ble det by-bye douchebag og hei vennskap for livet.

MARIA & GUROS BFF-TIPS

Snakk masse sammen! Ikke bare når det har skjedd en «big thing», men også om helt trivielle hverdagsting.

Vis at du bryr deg. Det å vite at den andre er der for deg uansett hva, det er fantastisk!

Se til at dere både tuller og har det gøy, men også kan være seriøse og fortrolige med hverandre.

I T O S P A N N

Vennskap er noe av det fineste og viktigste med livet. Vi ba tre vennepar sette ord på hvorfor – ved å hylle sin aller beste venn.

TEKST: LINN ISAKSEN. FOTO: JOHANNA SIRING.

MARIA & GURO TILFELDIG KJÆRLIGHET

For åtte år siden hadde Maria og Guro bare én ting til felles; en fyr! Akkurat da visste de ikke om hverandre, men det var ikke vanskelig for deres felles venninne å skjønne tegninga. Fyren hadde nemlig ikke tatt seg bryet med å skrive så mye som ett punktum forskjell i tekstmeldingene han sendte dem begge, og venninna følte hun ikke kunne la det gå. Hun fortalte dem hva hun trodde foregikk, og foreslo at de heller møtte hverandre for en kaffe i stedet. Maria og Guro bestemte seg for å konfrontere fyren, og dro sammen til kebabsjappa de visste han befant seg på. De smilte og sa hei i kor. Han satt kebaben i halsen, uten å ane hva som kom til bli utfallet av den douchete oppførselen hans; nemlig at Guro og Maria hadde funnet en venn i hverandre for livet.

MARIA OM GURO – YIN & YANG

Med en gang jeg møtte Guro, skjønte jeg at vi hadde samme humor. Hun var spontan, rett og slett litt gæren – og det likte jeg. Siden har jeg hengt med henne så mye jeg kan. Da hun bodde i Trondheim et år, ringte jeg henne så ofte at jeg på et tidspunkt lurte på om hun ble lei, hehe. Nå bor vi i igjen i hver vår by, og jeg ringer henne fremdeles hele tiden. – Uansett om jeg er glad, trist, kjeder meg, eller bare vil fortelle om den nye genseren jeg har kjøpt.

Guro er som en søster. Det er ikke mange venner man vet man har livet ut, men med henne finnes det ingen tvil. Vi har det sjukt gøy, enten vi reiser til eksotiske steder som Barbados eller har latterkrampe i sofaen hjemme, men kan også finne gleden i å gjøre dagligdagse – og egentlig snorkende kjedelige – ting. Selv det å rydde er morsomt når jeg gjør det sammen med Guro.

I dag lever vi helt ulike liv. Jeg bor i Oslo, jobber i musikkbransjen hvor det skjer ting hele tida, roper høyt og vil få med meg alt. Guro bor på Gjøvik, har full kontroll og en behagelig ro over seg som jeg misunner henne. Hun er utdannet sykepleier, har samboer, og jeg tipper ikke det er mange år til jeg er en superstolt «tante». Det at Guro er så trygg, gjør meg trygg.

Dessuten er hun den sterkeste jeg kjenner. Hun har gått igjennom mye, og jeg har ofte latt meg imponere over hennes evne til å takle humpene på livets vei. Guro har gang på gang bevist at hun har bein i nesa, er løsningsorientert og får til alt hun vil.

Det er en drøss med ting jeg setter pris på med henne. En av dem

er at hun alltid stiller opp for meg, en annen at hun er spontan. – Plutselig kan hun komme til Oslo bare for å spise middag med meg og ta toget tilbake igjen. Og så er hun ærlig og sier ifra hvis det er noe – og godtar at jeg gjør det samme.

Jeg unner alle å ha en venn som Guro. Hun tilfører rett og slett livet mitt en dæsj med freshe farger!

GURO OM MARIA – MIN REDBULL

Du skal lete lenge etter en bedre dame enn Maria. Hun er den typen det er umulig å ikke bli glad i, og det skjønte jeg allerede første gang jeg så henne. Hun er en typisk «klassens klovn» som smitter alle med sitt gode humør, og hvor hun henter all energien fra har jeg egentlig aldri forstått. Men jeg vet at når jeg skal være sammen med Maria, så kommer jeg etter all sannsynlighet til å le uavbrutt i flere timer!

Praten mellom oss har gått lett fra første stund, og hun er helt avgjort min all-time favoritt-samtalepartner. Samtidig blir det heller ikke kleint når det er helt stille. For vi kan både skravle høi i hodet på hverandre i timevis og ligge på sofaen uten å utveksle et eneste ord. Og den kombinasjonen er deilig!

Vi har skapt utallige morsomme og rare minner i løpet av årene vi har kjent hverandre. Som da vi fant ut at vi skulle klistre masse plakater over hele bilen til ekskjæresten til Maria en kveld, eller da vi tok ring-pigg så mange ganger hos en fyr at han til slutt kom ut på trappa med balltre i hånda. Maria har en spesiell evne til å få meg til å smile – uansett. Jeg husker en gang jeg tekstet henne og fortalte at jeg hadde en dårlig dag. Da sendte Maria meg en video hvor hun imiterte Ola-Conny fra Ullared – og løftet dagen min fra null til hundre.

Men livet er selvfølgelig ikke alltid en fest. Og det er kanskje i de såre og vonde situasjonene at Maria virkelig bekrefter at hun er verdens beste venninne. Da jeg mistet begge foreldrene mine på kort tid, var det Maria som satt seg på toget, var der og hjalp meg til å komme meg på beina igjen.

Hun har lyst opp hverdagen min så mye i etterkant at jeg ikke tør å tenke på hvordan livet ville vært uten henne. Jeg er helt avhengig av energien hun bringer inn i tilværelsen min, og orker ikke annet enn å ha klokkeretro på at vi om seksti år sitter ved siden av hverandre på gamlehjemmet og skåler i rødvin over alt det fine og morsomme vi har gjort sammen.

«Maria har en spesiell evne til å få meg til å smile, uansett.»

Martine Kopstad Floeng (26) bor i Oslo og studerer samfunnsøkonomi.

Linn Isaksen (30) bor i Oslo og jobber som journalist.

LINN & MARTINES BFF-TIPS

Vær raus med hverandre! Vis hensyn og forståelse når én er stressa, sur eller har driti seg ut, og sleng da gjerne på noen ekstra kjærlighetserklæringer i hverdagen (som å sende en spontan boost på sms, eller kjøpe med den andres favorittpotetgull når du er i butikken).

Unn hverandre alltid det beste, og vær ærlige med hverandre. Det er fundamentet i et godt vennskap.

Sørg for å ha det dritgøy sammen. Ved å oppsøke og stelle i stand rare, festlige settinger, får dere masse kule minner og et sterkere bånd.

– Det finnes ikke tvil i hjertet mitt om at jeg vil småløpe gjennom livet i hælene på dette nydelige, raske mennesket som sørger for at hver dag er som en fest med overfylte rødvinsglass, sier Linn om venninnen Martine.

LINN & MARTINE

DET SOM MÅTTE BLI

Da Linn og Martine møttes på fest gjennom felles venner for seks år siden, hadde de ingen anelse om at de en gang skulle dele leilighet på Grünerløkka. Sakte, men sikkert begynte de å henge sammen, og mellom mislykkede ukulele- og DJ-prosjekter, dro de plutselig til både Kalmar og Karibien. Men det var da Martine trykte opp en pappfigur av Linn på 17. mai, fordi hun savnet henne, at Linn begynte å mistenke at Martine var et sjeldent drops. Linn og Martine går i de samme klærne, hører på den samme musikken og har de samme bildene på veggen, noe andre synes er litt sært. For Linn og Martine er det helt perfekt, og akkurat sånn det skal være.

LINN OM MARTINE – MA CHÉRIE

Hver gang jeg føler det holder på å rable for meg fordi jeg har så mye å gjøre, tenker jeg på Martine. Martine er en hipp Tårnfrid. En som har et ubegripelig tempo og aldri synes noe er stress. Hun jobber ræva av seg, trener yoga, tar sikte på å redde verden og deltar på alle kule fester Oslo klarer å hoste opp. Og hun har alltid nylakkerte negler.

På toppen av det hele, vet jeg ikke om noen som følger opp vennene sine så tett som Martine. Hun er den som melder seg enten du trenger wingwoman, en handy hånd eller en som orker å høre på deg når fyren du hooket med aldri ringer og det er det eneste du snakker om i timer/dager/uker. Og best av alt: Hun er brutalt ærlig, sånn at du slipper å tenke på fyren i ytterligere uker/måneder/år. Martine har alltid et forslag til løsning, og ofte innebærer løsningen at hun må rokke på planene sine og gå fem kilometer i motbakke for deg.

Hvem andre hadde på eget initiativ trålet rundt halve New York for å lete etter det ødelagte favorittsmykket mitt? Hvem andre hadde kjørt med meg til Stockholm og plukket sammen leiligheten min i bakrus, da jeg skulle flytte fra han som en gang var kjæresten min? Og hvem andre hadde ruset rundt og tatt bilder av sukkerhøye barn på en karamellfabrikk, da jeg skulle lage reportasje og manglet fotograf? Jeg kjenner ingen.

Martine er kompromissløs og ikke redd for noe (bortsett fra å bli dratt opp på en scene). Hun frykter verken konfrontasjoner eller krigssoner, men samtidig som hun er tøff, er hun også innmari følsom. Jeg vet ikke om noen som griner så mye når de er lei seg eller som feller tilsvarende mengde gledestårer når Northug går inn til gull. Og til tross for den enorme kapasiteten hennes, hender det at selv Martine blir stressa og får panikk. Da tramper hun rundt i den røde tightsen sin med en sigg limt til fingrene, roper «SATA-NIST!» og er skråsikker på at absolutt alt kommer til å gå til helvete.

Jeg har ingen problemer med å forestille meg hvordan livet mitt hadde vært uten henne. Da hadde jeg aldri sittet på Bistro

Brocante på søndager og spist Croque Monsieur og spilt Løkkabingo på serviett. Jeg hadde ikke stått på Håkan Hellström-konsert med 70.000 folk og tenkt at nå peaker livet. Jeg hadde definitivt shoppet mindre og forstått mindre av verden. Og jeg hadde antagelig drukket færre øl, sjeldnere spist nachos til middag og sikkert fremdeles ikke innsett at joggebukse aldri er innafor (selv ikke når man ligger fyllesyk på sofaen).

Martine er solskinnen. Uansett. For selv når alt ser mørkt ut og verden raser sammen, vet jeg at vi to står støtt som fjell.

MARTINE OM LINN – LOPPAN FOR EVIG

Jeg har vunnet det store vennelotteriet! Linn er hun dama som folk snur seg etter på gata, og som både jenter og gutter crusher på. Ikke bare fordi hun er helt sinnssykt pen, men også fordi man i løpet av et par sekunder skjønner at hun er sykt bra. Hun er den selvsikre, smarte feministen med kroppen til Bar Rafaeli som engasjerer seg like mye for rettferdighet i verden som i hverdagen. Linn er også den som drar på roadtrip med meg selv om hun hater å kjøre bil, som arrangerer bursdagene mine, som støtter alle mine rådye kjøp, og som spontant booker flybillett til Ibiza når det regner.

Selv om Linn er selvsikker og bestemt og nærmest kan virke nådeløs i sin framtoning, er hun egentlig myk som en kanin (ikke bare fordi hun elsker å shave kroppen). Hun blir rørt av velformulerte tekstmeldinger, sender postkort med få ord og mange klistremerker, elsker dyre såper, spiser sjokolade til frokost, ler høyt når hun snakker i telefonen og sover over alle vekkerklokkene sine.

For Linn har mange vekkerklokker. Som beveger seg, som uler og som vekker hele borettslaget. Alle bortsett fra henne selv. Linn forsover seg hver dag, og hver dag har Linn allikevel tid til å nappe øyebrynene og pusse tenna i et kvarter. Men hun har også alltid tid til meg. Uansett om jeg har dødsangst, danselyst eller bare vil dele en burrito, rydder Linn kalenderen når jeg trenger henne. Som den gangen jeg ble dumpet av kjæresten min, og Linn klemte meg inn i det allerede overfylte kollektivet og lot meg flytte inn på dagen.

Vennskapet vårt er ganske magisk. Den ene dagen går vi i tog mot reservasjonsretten, deler de dypeste hemmeligheter og diskuterer samfunnsproblemer, og den neste kobler vi helt ut av hverdagen og leker at vi er 16 år i 24 timer. Da kan vi ta spontane nakenbilder og henge dem på kjøleskapet, arrangere rappe-konkurranse med vennene våre, drikke champagne til frokost, rave i skogen i Stockholm og klistre tulle-tatoveringer over hele kroppen.

Jeg er sikker på at vi kommer til å tøyse og skravle og mene og utrette ting sammen resten av livet. – Faktisk så sikker at jeg nå har tatt en ekte tatovering av kallenavnet hennes, Loppa, på armen.

«Linn er den som spontant booker flybillett til Ibiza med meg når det regner.»

Line Elvsåshagen (25)
bor i Oslo og jobber som
programleder i NRK.

Gisle Gjevestad Agle-
dahl (25) bor i Oslo og
jobber som journalist
og tekstforfatter i NRK.

LINE & GISLES BFF-TIPS

Feir alt, alltid! En ekstra julaften i august, for eksempel. Spis ute fordi noe gikk bra på jobb eller lag drinker bare fordi det er tirsdag. Livet er mer gøy om man drar på litt.

Det er lov å lyve litt! Ofte ringer vi hverandre bare for å få bekreftelse. Det er ikke alltid det samme som det vi kanskje egentlig trenger å høre ...

Men vit også når du må gi en ordentlig reality check. Noen ganger trenger man en smell, og ofte er det bedre å få den levert av sin beste venn nå, enn fra noen andre på et senere tidspunkt.

Line og Gisle fant hverandre da de begge skilte seg ut i havet av fjortiser på konfirmasjonsundervisning. I dag er de sammen hele tiden; om ikke fysisk, så på telefonen til alle døgnets tider. – Jeg skjønner ikke at vi fortsatt orker hverandre, sier Gisle.

LINE & GISLE

SÆRE HJERTEVENNER

Det var mye som stemte første gang Line og Gisle møttes på konfirmasjonsleir. Ikke bare viste det seg at de elsket det samme japanske Playstation-rollespillet, hadde Pokémon-dilla og digget emo-effekter. De var også kjent på hver sin kant som henholdsvis «hun» og «han» med håret. Lines hockeysveis og Gisles «ekstremt kule og høye hår» ble dermed starten på et evig vennskap. Gisle beskriver møtet med Line som en badebombe som slipper fra seg farge i vann, mens Line aldri kunne sett for seg et liv uten Gisle. I dag er de sammen nesten hele tiden. De sitter ved siden av hverandre på kontoret, går gjerne omvei etter jobb for å være sammen litt ekstra og ringer hverandre seinere for å få middagstips. Det har de tenkt til å fortsette med, for alltid.

LINE OM GISLE – HØYERE ENN HIMMELEN

Den dagen Gisle kom hjem fra Jordan og fortalte meg at han nesten døde i en ørken fordi han gikk seg vill, kjeftet jeg på ham i tre dager. I mine mørke øyeblikk ser jeg for meg et liv uten ham, og da blir jeg kvalm og redd. Samtidig er det dette jeg elsker ved Gisle; at han tror at alt ordner seg. Alltid. Han er en fryktløs eventyrer, litt som Indiana Jones. Som i tillegg er god til å etterligne Donald. Kan det bli bedre?

Nå sitter vi ved siden av hverandre i NRK P3, og han får meg til å le hundre ganger hver dag. Plutselig danser han som en manet i gangen, eller så ringer han for å fortelle at han nesten har blitt påkjørt (noe som ofte skjer), eller så sender han en liten A capella-sang han har lagd om katten min. Da vrinske-ler vi som hester. Det gjør vi ofte.

Men det er ikke alltid vi vrinske-ler. I desember i fjor ville jeg for eksempel knivstikke Gisle. Jeg er veldig morgengretten, og han sov hos meg natt til 1. desember. Han satte på «I dag er det første desember»-låta fra Amalies jul, og sang med, for å vekke meg på en hyggelig måte. Jeg klarte ikke si et ord til ham før vi kom på jobb tre timer seinere. Da kalte han meg en cunt, fordi jeg hadde vært så sur, hehe. Jeg tror andre kan tenke at Gisle virker litt bestemt og avskrekende. Han ser bra ut, og har en sterk personlighet. Men, så er han egentlig ganske teit og følsom. Og han raper som en dinosaur.

I fjor vinter mistet vi begge personer som sto oss nær. Da kjørte Gisle ut til barndomshjemmet mitt klokka halv to på natta. Vi gikk tur til havet, satte oss på en benk i månelysset, og snakka om døden imens vi spiste boller. For meg er Gisle universet, månen og stjernene. Han får meg til blomstre som en positiv rose når jeg føler meg som ugress i en grusete veikant. Bare han tåler å høre mine angstfylte bekymringer for hundrede gang, og får mine svarte hull til å heller bli nye stjerner og planeter. Også er han ikke redd for å si ifra hvis man trenger profesjonell hjelp, hehe.

Ingenting er bedre enn når vi syr romskip-kostymer, eller når Gisle har runkekurs (på fingeren sin) med meg for at jeg skal bli flinkere. Som regel henger jeg rundt i pysj, imens Gisle er i bokseren når vi er sammen. Bare fordi det er chill. Jeg har vunnet i livet; tenk på alle de som ikke har en Gisle i bokser! Jeg skal bare passe på at han ikke stikker av ut i en ørken, igjen. Fra nå av har han ørken-forbud.

GISLE OM LINE – MENINGEN MED LIVET

Vi skal gifte oss! Tenk det. Line og jeg leter stadig etter nye måter å komme enda nærmere hverandre på, uten å faktisk være inni hverandre. Og det er jo ingen andre vi kan være så sikre på at vi skal elske helt til døden skiller oss ad, så jeg synes det er helt på sin plass at vi gifter oss. Er derimot litt usikker på hva kjæresten min synes. Men Vegas-bryllup blir det! Forhåpentligvis med Star Trek-tema.

Nå holder Line på å bli hele Norges bestevenn, og ikke bare min. Det er rart å ikke få ha henne for meg selv lenger, men samtidig unner jeg alle en liten bit av den magiske lille laksen som bobler over av glede og er en fest å være med – enten vi kler oss ut som bie og hai en helt vanlig torsdag, spiller romskipspill til langt på natt eller filmer musikkvideo med følelsesladd improdants. Men Line er også så mye mer enn bare LOL. Inni det lille, rosa hodet finnes det et helt univers, med galakser og planeter ikke engang jeg kjenner enda. Det er fargerikt og gøy der inne, men også mørkt og brutalt. Og mest av alt veldig, veldig rart: Line har lange samtaler med seg selv i dusjen, skriver på en bok om døden og har tatovert en mann som rir på en pære på overarmen. Herregud.

Line er så klok og reflektert og jeg er helt avhengig av henne for å finne ut av denne verdenen. Både når det handler om livet, diskutert over en hjemmelagd og altfor sterk drink, eller et manus, diskutert over en slapp pølse i NRK-kantina. Hun drar meg opp av groper og haler meg ned på jorda, og hun får meg alltid til å være den beste versjonen av meg selv. Noe av det fineste med Line er hvor fri og levende hun er. For eksempel når hun danser som en slange, poster dobbelthaker på Instagram eller sprader rundt med verdens styggeste indianerjakke. Der har vi alle noe å lære av Line. (Utenom det med indianerjakka, den hører ikke hjemme på noen).

Jeg tror ingen blir overraska over at hun kan bli litt mye når hun roper og hoier og maser. Men! Jeg kommer likevel aldri til å få nok. Line og jeg skal utforske og danse og rulle og leve sammen resten av livet. Så lenge jeg vet det, er det faktisk ikke så farlig hvordan det går med resten. □

«Gisle får meg til blomstre som en positiv rose når jeg føler meg som ugress i en grusete veikant.»